

[K. J. Mortensen.]

land, nemlig til brug for en finansiering af de forskellige ting, så man kan blive mere uafhængig af Danmark, end man er i øjeblikket. Jeg tror, at det altid vil være sådan, at det er utilfredsstillende at leve af tilskud fra Syddanmark.

Skolevæsenets styrelse mener jeg også kan tages med som et særanliggende. Jeg tror, vi må erkende, at problemerne skolemæssigt i Grønland er anderledes end i Syddanmark, og at det derfor også må være rimeligt, at det bliver et særanliggende. Ligeledes med de kulturelle spørgsmål.

Under særanliggende er også anført i delbetænkningen jagt- og fredningsspørgsmål, og det må jeg finde rimeligt er et særanliggende. Det må være sådan, at grønlænderne selv afgør problemerne vedrørende jagt og fiskeri, idet vi må erkende, at grønlænderne også fra gammel tid har været et fangerfolk, og derfor må det være sådan, at de selv afgør, hvordan jagttilladelser skal udstedes, således at der ikke i Grønland, hvis det bliver et turistland, som der kunne være noget der tyder på, pludselig sker det, som vel nok er sket herhjemme, at tilladelserne til jagt og fiskeri er gået til velstillede mennesker fra helt andre områder. Jeg har imidlertid den forhåbning, at et fremtidigt hjemmestyre vil tage hensyn til de jagt- og fredningsbestemmelser, der er gældende normer inden for det internationale, så man undgår udryddelse af dyrearter.

Dispositionsretten over råstofferne finder jeg også at man må løse på en sådan måde, at den bliver givet til hjemmestyret, og det er bl. a. også derfor, når vi går ind for udstedelse af koncessioner på nuværende tidspunkt, at vi har fæstet os ved, at det kun er en lille del af området, der gives rettighe-der til.

Der vil derfor for det fremtidige hjemmestyre blive vide muligheder for at gå ind i arbejdet med, i hvilket omfang man ønsker yderligere koncessioner, for det må nok være af interesse for Grønland, at de strækker sig over en længere tid, fordi jeg ved, at indtægterne i allerhøjeste grad kan gøre gavn fremover, når man skal udvikle Grønland.

Jeg mener, at der er store problemer i forbindelse med industri. Jeg har oplevet fiskehermetikfabrikker, der kun arbejder

korte tider af året på grund af problemerne med tilførslen. Hvis man havde frysehuse og kunne oplagre dér, kunne man strække arbejdsæsonen og dermed de muligheder, der blev givet grønlænderne, væsentligt længere.

Derfor mener jeg også, at vi stadig væk skal arbejde videre med problemerne om hjemmestyre, og jeg mener også, at danske politikere bør gå ind for disse tanker, men jeg må afvise ønsket fra SF over for ministeren om en udskydelse af udstedelse af koncessionerne, idet jeg tror, at det kan forsinke udviklingen også i Grønland, og jeg må derfor også afvise den af hr. Lars Emil Johansen foreslåede dagsorden.

Holger Hansen (V):

Venstre kan erklære sig enig med Grønlandsministeren i hans konklusion af svaret på forespørgslen fra socialistisk folkeparti. Vi er af den opfattelse, at den politik, der på dette område har været lagt til rette igennem en årrække med tilslutning såvel fra landsrådet som fra det i mineloven nævnte folketingsudvalg, bør videreføres. Jeg er forbavset over, at socialistisk folkeparti har fremført denne sag til drøftelse i folketinget. Jeg er måske endnu mere forbavset over, at ordføreren for forslagsstillerne, hr. Lars Emil Johansen, på nuværende tidspunkt ønsker at forsøge at ændre den politik, som landsrådet og som allerede nævnt folketinget har været enig om.

Jeg husker, at socialistisk folkeparti så sent som i foråret 1974 erklærede sig enig i og tilfreds med den betænkning fra koncessionsudvalget, der da forelå, og som blev tilstillet og forelagt for det særlige folketingsudvalg, ligesom folketingets medlemmer, som det allerede er sagt af ministeren, blev gjort bekendt med denne sag på det tidspunkt. Dengang var der ikke i socialistisk folkeparti betænkeligheder. Jeg tør måske endda give udtryk for den opfattelse, som jeg i hvert fald fik, at socialistisk folkepartis medlem af udvalget dengang, det ærede medlem hr. Poul Dam, delte det daværende udvalgs tilfredshed med det arbejde, der lå, og tiltrådte — og det er jo væsentligt — at ministeren for Grønland gik videre efter den procedure og tidsplan, som hele tiden havde været forudsætningen.

For et års tid siden, da vi var midt i olie-krisen, var der røster fremme om at frem-